

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1800/2019
14.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Зоране Делибашић, председника већа, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиле противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Душанка Антић, адвокат из ..., против тужених противтужилаца ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Ивица Костић, адвокат из ..., ради исељења по тужби и ради утврђења својине и стицања без основа по противтужби, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5003/2018 од 23.01.2019. године, у седници одржаној 14.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5003/2018 од 23.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 630/18 од 07.06.2018. године, ставом првим изреке утврђено је да се сматра повученом тужба тужиле противтужене поднета против тужених противтужилаца, ради исељења. Ставом другим изреке усвојен је противтужбени захтев тужених противтужилаца и обавезана је тужиле противтужена да им на име стицања без основа исплати 860.608,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.10.2015. године као дана вештачења па до коначне исплате. Ставом трећим изреке одбијен је приговор литиспенденције тужиле противтужене. Ставом четвртим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5003/2018 од 23.01.2019. године, ставом првим изреке одбијене су жалба тужиле противтужене и тужених противтужилаца и првостепена пресуда потврђена у ставовима другом, трећем и четвртим изреке. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужених противтужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде другостепеног суда тужиле је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службеном гласнику РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради иселења поднета је 29.09.2015. године, а вредност предмета спора у тужби означена је у износу од 10.000,00 динара, док су тужени у својству тужилаца тужбу (противтужбу) поднели 30.10.2015. године ради утврђења својине и стицања без основа, коју су прецизирали у поднеску од 25.11.2016. године. Вредност предмета спора по противтужби означена је у износу од 860.608,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, а противтужбени захтев на неновчано и новчано потраживање, а у коме означена вредност предмета спора (по противтужби) не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Зорана Делибашић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић